

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

RH

HERLOVIANEREN

MEDLEMS-
BLAD
FOR
HERLOVIANERSAMFUNDET

71. ÅRGANG

NUMMER 81

MARTS 1993

Danmarks Pædagogiske Bibliotek
Tidsskriftsafdelingen

Borelli-Møller

»Bø'en«, lektor Borelli-Møller, huserede på Fysikum og Kemikum som Minotauros i sin labyrint.
Han havde været hører så længe, at nogle troede på sagnet om, at han havde været sovesalshører for Herluf Trolle.

Herlovianer-Samfundet

Kasserer:

Advokat Tyge Jesper Rothe ('75)
Viggo Rothesvej 29
2920 Charlottenlund
31 62 96 60
Kontor: 33 13 11 12

Sekretær:

Næstformanden

Revisor:

Cand.jur.
Henrik Lerche ('59)

Suppleant:

Peter Varming ('59)

Decisor:

Professor
Mogens Andreassen ('29)

Suppleant:

Direktør
Ebbe Christensen ('43)

Æresmedlemmer:

Professor
Flemming Tølstrup ('24)
Chefredaktør
Kaj Dorph-Petersen ('43)
Advokat
Jan Trier ('58)

BESTYRELSE:

Formand:

Direktør Thomas E. Jermiin ('59)
Bernstorffsvej 176
2920 Charlottenlund
31 63 66 67

Næstformand:

Chefsekretær
Aase Randstoft ('74)
Duevej 24,6
2000 Frederiksberg
31 19 12 29

Medlemslistefører:

EDB-konsulent Carsten Lemche ('87)
H. C. Ørstedsvvej 22 A,
1879 Frederiksberg
33 25 22 11.
Kontor (undtagelsesvis) 33 14 12 10
Se endvidere næstsidste side.

Medlemmer iøvrigt:

Direktør Kaj Vang-Lauridsen ('74)
Stud. jur. Michael P. Willumsen ('89)
Stud. jur. Mikkel Rohde ('88)

Herlovianeren

Redaktion:

Oberst N.E.A. Møller ('41)
Slotsgade 80
5953 Tranekær
62 59 17 00
(tillige fax)

Personaliaredaktør:

Svend Bahn Sanger
Hillerødvej 134 A
3300 Frederiksværk
47 77 75 50 (tillige fax)

Indleveringsterminer:

1. februar til marts nr.
1. maj til juni nr.
1. september til okt. nr.
1. november til december nr.
*Personalia en uge å 10 dage
tidligere.*

Adresseforandringer:

Se næstsidste side

Tryk:

Dagbladets Trykservice
4100 Ringsted

ISSN: 0901-7712

Månedsfrokost

1. tirsdag
i hver måned
klokken 12.00
mødes man i
Tivolihallen
Vester Voldgade 91
Telefon
33 11 01 60

Efterlyses

Fotografier af hørere
og funktionærer
i perioden 1960-70
bedes udlånt
til vor
forsidetegner

Jens Hage
Sdr. Jagtvej 60
2970 Hørsholm

Legaterne

Herlovianersamfundets
legater søges inden
august 1993
hos
chefsekretær
Aase Randstoft ('74)
Duevej 24⁶
2000 Frederiksberg

Ansøgningsskemaer kan løbende
rekvireres/indsendes

Herlovianersamfundets ordinære GENERALFORSAMLING

finder sted torsdag den 18. marts 1993 kl. 19.00
i Studenterforeningen, Nørregade 7B, København

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning.
3. Forelæggelse af regnskab til generalforsamlingens godkendelse.
4. Forslag til kontingent og forelæggelse af budget til generalforsamlingens godkendelse.
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer.
6. Valg af revisor, revisorsuppleant, decisor og decisorsuppleant.
7. Eventuelt.

Om de enkelte punkter på dagsordenen:

1. Som dirigent foreslår bestyrelsen Niels Pontoppidan ('49).
4. Bestyrelsen foreslår kontingentet ændret fra kr. 200.- til kr. 250.-. (For de 8 yngste årgange fra kr. 100.- til kr. 125-).
5. Kaj Vang-Lauridsen ('74), Jesper Rothe ('75) og Mikkel Rohde ('88) er på valg. Bestyrelsen foreslår genvalg.
6. Bestyrelsen foreslår genvalg af revisor Henrik Lerche ('59) revisorsuppleant Peter Varming ('59) decisor Mogens Andreassen ('29) og decisorsuppleant Ebbe Christensen ('43).

Svært at afbalancere ny fundats

På givne foranledning skal jeg kort redegøre for nogle forhold i forbindelse med, at der for tiden arbejdes med et nyt fundatstillæg. Fundatsen blev senest ændret i 1970 under daværende forstander, Axel Reedtz-Thott efter årelange forhandlinger med myndighederne.

Afgørende skrivelse

Den 16. oktober 1991 modtog Herlufsholm en meget afgørende skrivelse fra Industriministeriets Erhvervs- og Selskabsstyrelse. Iflg. denne skal Herlufsholm fremover betragtes som en erhvervsdrivende fond, fordi vi har land- og skovbrug. Erhvervsdrivende fonde skal både have en bestyrelse og betale skat. Da ingen af delene idag gælder for Herlufsholm, medfører begge krav en radikal ændring af skolens stilling og nødvendiggør en fundatsændring.

Baggrunden for styrelsens afgørelse var de nye fondslove, der blev iværksat i 1980'erne.

Fra Herlufsholms side ønsker vi naturligvis at forblive skattefri som andre skoler. Vi mener ikke, at vi er en erhvervsvirksomhed. Vi er primært en skole, hvor alle vore relativt beskedne erhvervsindtægter indgår i skoledriften. Vi mener os derfor omfattet af nogle undtagelsesbestemmelser i fondsloven og ankede følgelig Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse.

Den anden mulighed

Der er dog også en anden mulighed for, at vi kan undgå at blive en erhvervsdrivende fond og betale skat, nemlig hvis undervisningsministeriet erklærer, at det vil påtage sig tilsynet med Herlufsholm. Her vil ministeriets forudsætning for at medvirke være, at skolen skal udarbejde et fundatstillæg og etablere en bestyrelse. Denne løsning forsøgte vi at forhandle på plads med undervisningsministeriet i foråret 1992, men uden

held, da ministeriet den gang mente, at Herlufsholm hørte hjemme under Industriministeriet. Senest har Undervisningsministeriet imidlertid alligevel erklæret, at det måske vil medvirke til en ordening, såfremt Herlufsholm og ministeriet enes om et fundatstillæg. Dette arbejder vi for tiden intenst med. (Undervejs har ankesagen været sat i bero).

Kompliceret jura

Som man kan forstå, er det en overordentlig vanskelig opgave at få det nye fundatstillæg balanceret på plads, idet ovennævnte forhold antyder nogle i sig selv meget komplicerede, juridiske sammenhænge. Endnu vanskeligere bliver det, når man skal respektere fundatsen fra 1565 og tage hensyn til Herlufsholms traditioner og særlige struktur. Herlovianersamfundet har med et meget stort flertal støttet indførelsen af en bestyrelse, der skal *supplere* forstanderen. Også denne tilkendegivelse må der tages hensyn til ved udformningen og iværksættelsen af det nye fundatstillæg.

Tre ministerier er involveret i processen. Så det vil, hvis alt går glat, vare adskillige måneder, før det nye fundatstillæg er stadfæstet.

Bernt Johan Collet

Meddelelser om dimitterede fra Herlufsholm

Ovennævnte opslagsværk, hvis femte bind udkom i 1956, vil nu blive videreført med et sjette bind. Som mange vil vide, indeholder værket en biografi for hver dimittend. Det tillægges af mange en betydelig personalhistorisk og skolehistorisk værdi.

I første omgang har jeg fra skolen og enkelte andre modtaget navnelister og andet materiale. Jeg vil her og i kommende numre, samt ved direkte henvendelser til klasserepræsentanter såvel som til hver enkelt dimittend bede om forskellig bistand.

Jeg anmoder således for nærværende alle, som kan få adgang til femte bind, om

at gennemgå dette og derefter tilsende mig oplysninger, som ikke findes dér. Det drejer sig især, men ikke udelukkende, om viden vedrørende:

- forældre,
- ægtefæller (alle!, venligst),
- eksaminer,
- levnedsløb,
- slægtninge, der har gået på Herlufsholm, og
- død.

Detaljeringsgrad, se femte bind.

Jeg har tænkt mig at opdatere fra og med årgang 1893.

Det skal understreges, at værket og dermed også det

bind, der nu skal udarbejdes, kun omfatter dimittender. Dette udelukker imidlertid ikke, at der blandt slægtninge nævnes sådanne, som uden at være dimittender har frekventeret skolen. Det er tværtimod vigtigt, at også disse bliver nævnt.

Enhver, som kan hjælpe med den første fase, ajourføringen af femte bind, bedes venligst gøre det *nu*. Og derudover vil relevante oplysninger være velkomne til enhver tid, på opfordring eller uden.

Oberst N.E.A. Møller
Slotsgade 80
5953 Tranekær.

Julefrokost

På årets første decemberdag faldt den første tirsdag, så frokosten startede næsten tidligst muligt før jul. Dog ikke tidligere end, at Tivolihallen havde lagt deres juletilbud frem nu. Der kunne f.eks. vælges julesild, lun and, risalamande og det gjorde en del, men der var sandelig også god afsætning for menuer afsluttet med gammel ost.

Fremmødet var ganske stort, især må man rose årgang '87, som oven i købet helt frivilligt flyttede til det traditionelle runde bord i midterlokalet. Der var nemlig ikke plads nok i det bageste lokale, som med sindsro var blevet reserveret efter den velbesøgte novemberfrokost.

For øverste bordende havde vi fornøjelsen af at beundre de tilstedeværende damer, som i højsædet var kongeligt

omkranset med billeder af kong Christian X og dronning Alexandrine.

Snakken gik som altid særdeles livligt. Der udstråledes varme følelser for Herlufsholm, men også bekymring for de øjeblikkelige særdeles turbulente krusninger på dens langt mere end 400-årige tidshav.

Husk i øvrigt, at tirsdagsfrokosterne uændret foregår i »Tivolihallen« den første tirsdag i måneden kl. 12.00.

»Fonden« arbejder sig i øvrigt opad så ganske småt. Regnskab i den fremlagte protokol, som kan studeres af deltagere.

Nytårsfrokost

Herlufsholm bør være afbildet i Tivolihallen!

Solidt fremmøde. Snakken gik liv-

ligt. Man så frem til den forestående Trolledag.

Naturligvis blev det brændende aktuelle emne om skolens ledelsesform og undervisningsministerens udtalelser debatteret livligt.

Frokostfonden voksede pænt. Det blev foreslået at anvende midlerne til et billede - stik helst - af Herlufsholm. Der er nemlig ledig vægplads i det bageste lokale, hvor frokosten foregår. Restaurant »Tivolihallen« blev så ved denne lejlighed forespurgt, om noget sådant var acceptabelt. Det er det i høj grad, så jagten går. Ideer modtages gerne, men passende »skilderi« er måske fundet, når martsnummeret er på gaden! De, som kommer til frokost i Tivolihallen kl. 12.00 den første tirsdag i den måned, hvor anskaffelsen er sket, vil naturligvis kunne overvære afsløringen, som finder sted ved den lejlighed. □

TROLLEMORGEN 1993

Det føles trygt at stå på en dansk prædikestol. Min far stod på en hver søndag i 22 år. Min mor har siddet under en hele sit liv. Og Gnisten har i otte dipelaldre spillet for netop denne. De tre mennesker, der betød mest for min tidlige opdragelse, har levet i ubrydelig tryghed med denne den danske kristne tros og kulturs samlingspunkt.

Vist er prædikestolen blevet brugt til at bryde nye veje eller kritisere de bestående - tænk blot på Hans Tavsén, Grundtvig eller Kaj Munk - men den har i overvældende grad fungeret som tribune for forkyndelse, vejledning og trøst. Deraf trygheden.

Der er en fjerde person, der, selvom jeg ikke har kendt ham, har haft en umådelig betydning i min ungdom, Herluf Trolle, hvis fødselsdag vi fejrer. Han sad også i denne kirke, og efter ham *alle* de tusinder af diple, duple, piple, hørere, Heis'er og Standere, hvis liv han indirekte formede. Og i denne kirke blev Herluf Trolle begravet en sommerdag for 428 år siden.

Når vi, hans arvinger, nu her i dag har svært ved at frigøre vore tanker fra de vanskeligheder, som hans skole er ude i, er det så ikke det rigtigste at forsøge at se bagud, henover hovederne på alle de, der i de 428 år har nydt godt af eller har påvirket Herlufsholm, og forsøge helt fra begyndelsen at forstå, hvad det var han, Herluf Trolle, ville?

Jeg vil ikke give mig i kast med at tolke Herluf Trolle. Og vi har til alt held en øjensvidnevurdering af ham, der blev givet netop fra lektoriet, der var forgænger til denne prædikestol: Præsten Niels Hemmingsens ligprædiken. Den er opbyggelig læsning, men for lang til denne morgen, så jeg tillader mig at citere den i uddrag. Hemmingsen opdeler sin beskrivelse af den afdøde i fem afsnit, og jeg vil her læse kvintessensen af hvert af dem:

Jeg vil, siger Niels Hemmingsen, begynde med hans husførelse, efter at han fik den fromme fru Birgitte Gøye til hustru og de førte hus sammen.

Salig hr. Herluf og fru Birgitte mente ikke, at det var tilstrækkeligt, at de selv frygtede Gud - de forpligtede også alle

deres hustjenere, jomfruer og tjenestepiger og deres landarbejdere til det, så at de, som levede usædeligt og ikke ville lade sig undervise, blev tvungne til at se sig om efter andet tilholdssted. Derfor lod han daglig over sit bord læse et kapitel af Biblen straks efter, at de havde stået og bedt bordbøn.

Det andet jeg vil fortælle om salig Herluf Trolles levned er, at han ikke sparede nogen bekostning på at fremme skoler og på at holde velegnede personer til studierne både her i riget og andetsteds. Derfor tillagde han Helsingørs skole årlig rente til at holde skolemester og hører. Det samme til Næstved skole, Roskilde skole og andre steder.

Og fordi han erfarede, at der fandtes frie børneskoler i Tyskland, hvori børn var under særligt tilsyn, så de hurtigst muligt kunne forbedres til gavn og bi-stand for den kristne menighed, derfor gav han med sin kære hustru fru Birgitte Gøye Herlufsholm til at være en skole i hvilken både adelens børn og andre kunne tugtes og oplæres til gavn og bedste for kirken og riget.

Det tredje jeg vil fortælle om salig hr. Herlufs levned, er hans kærlige omgang med alle mennesker, adelig eller uadelig, fattig og rig, borgere og bønder, kvinder og mænd, unge og gamle. Han anså sig ikke at være for fornem for nogen.

Det fjerde jeg vil fortælle om Herlufs levned er om hans embede og arbejde, som han havde fået af sin herre og konge. Hvori han viste sig som en tro mand på alle måder, både i fredelig tid og i krig, både i Danmarks rigsråd og andre steder. I fredelig tid lod han loven være sin rettesnor til at handle efter, han optænkte ikke nye påfund til at besvære fattige undersåtter med, han forgreb sig ikke mod nogen mands ret. Men hvor nåde og barmhjertighed var til skade, der brugte han straffen efter loven, - hvor man kunne spare nogen uden skade, der viste han mildhed. Og det smertede ham, når nogen forså sig, så han blev tvunget til at straffe ham på liv eller helbred.

Det sidste jeg vil fortælle om salige hr. Herluf, siger Niels Hemmingsen, er

om hans afsked fra denne verden. Før end han drog ud sidste gang og af kongen var indsat som admiral over kongens flåde hændte det, at jeg talte med ham, den dag det nye skib blev søsat. Og mellem andre sager, som vi talte om, sagde jeg: »Herre, I går nu straks ombord, I har nu i to år på det yderste votet Eders liv både til lands og til vands, Gud spare jer for endnu en gang at begive jer i livsfare«. Hertil svarede han mig således:

»Mister jeg mit liv, får jeg vel liv igen. Ved I hvorfor vi kaldes herremænd, hvorfor vi bærer gyldne kæder og ejer jordegods og vil være fornemmere og højere agtet end andre? Den ære har vi fremfor andre, fordi når vor konge og herre, land og rige har behov for det, da skal vi afværge rigets fjender og med al magt og evne beskytte og beskyrme vort fædreland så at vore undersåtter kan bo og leve i fred og ro. Ja, hvis vi vil have det søde, så må vi også tage det sure med«.

Med det svar skiltes vi. Derefter gik han ombord, og han opførte sig sådan mod alle, som var på skibet med ham, at de holdt af ham, som om han var deres kødelige far. Herefter kom de til deres fjender, hvor Herluf fik sine bane-sår, et i det ene ben og et i den venstre arm. Alligevel stod han frimodigt og formanede sine folk, at de skulle mandigt modstå deres fjender. Men da de blev skilt fra hverandre, kom sårlægen og ville forbinde Herluf før nogen af de andre sårede. Da befalede hr. Herluf, at han først skulle forbinde de andre sårede og siden komme til ham. Her kan man se et oprigtigt hjerte og en sand kærlighed til næsten. Herluf stod med sine sår, blodet løb fra ham og alligevel ville han, at de fattige krigsmænd og bådsmand skulle forbindes først.

I de dage, hvor han lå for døden efter sin hjemkomst, sagde han blandt andet, at »der er nu intet jeg længere vil leve for bortset fra, at jeg kunne blive vor nye skole til gavn, men jeg vil befale den til Gud den almægtige, han finder vel råd efter sin hellige vilje«.

For den velstuderede læser fra slutningen af det 20. århundrede kan Niels

Her er en ledig plads

Så den benytter jeg til
(atter!) at opfordre til, at
man indsender
illustrationer, som kan
have interesse for en
større kreds.

Lige nu er det særligt
vigtigt at skaffe billeder
til Jens Hage af hørere
fra hans tid.

De bør sendes direkte til
ham, adresse side 1066.

Men også andet
materiale er af interesse,
og det kan sendes til mig.

Redaktøren

Hemmingsen måske forekomme noget elementær i sin beskrivelse. Men han lader ingen tvivl om sin næsegruse beundring for Herluf Trolle, og det er sagens kerne.

Vor skolefader var gudfrygtig, pligt-opfyldende, vennesæl, ædelmodig, retfærdig, modig og gavmild. Det forekommer mig, at hvis både de, som nu skal afgøre vor skoles fremtid, og de som skal efterleve afgørelserne, beflitter sig på at bruge Herluf Trolle som forbillede, så har Herlufsholm en fremtid, der er så glørværdig som dens fortid.

Herluf Trolle var født privilegeret og blev ved sit ægteskab med Birgitte Gøye endnu mere privilegeret.

Vi er født privilegerede, alle vi, der er her i kirken i dag og alle de, der i øvrigt har med Herlufsholm at gøre. Set fra Andesbjergene eller Afrikas savanner eller Asiens rismarker eller Bosniens krigshærgede land er vi allesam-

men overhængt med gyldne kæder, kaldt herremænd og ejer jordegods.

Fra for fjorten dage siden er vi danskere formænd for Europa - en tanke der nok ikke havde strejft Herluf Trolle. Vi har i fællesskab et enormt ansvar både i Europa og i verden - puslinglandet kan ikke længere hygge sig i smug.

Sir James Mellon, en skotte, der var britisk ambassadør i Danmark midt i 80'erne, og som for øvrigt har besøgt Herlufsholm 5 gange, udgav sidste år en bog om os danskere, hvor hovedtesen er, at vi ikke er en nation men en stamme. Han konstaterer med nogen beundring, at det indre fællesskab, som stammen står for, er en indre styrke. Vi har kun småproblemer indadtil og har derfor overskud af kræfter til at bruge udad. Sir James har forhåbentlig ret - men spørgsmålet melder sig så: Hvorfor løser vi ikke vore relativt små problemer, så vi, i Herluf Trolles ånd, i endnu højere grad kan bidrage til at påvir-

ke vor omverden i retning af det gode og rigtige?

På denne dag, Herluf Trolles 477ende fødselsdag, er det min bøn, at gode og konstruktive kræfter i den danske stamme nu bliver brugt på hurtigst muligt at få en god og konstruktiv løsning på Herlufsholms problemer, så disse kræfter fremover kan dirigeres i retning af at mildne de enorme trusler, der ude omkring hænger over vore medmenneskers eksistens - og dermed i sidste ende over os og den livsform vi har vænnet os til at tage som en selvfølge.

Så kan fremtidige talere den 14. januar med god samvittighed bruge denne prædikestol til udbygning af den tryghed, som det var Herlufs agt at give sin skole, dens elever og dens lærere.

*Trolletaleren,
generalkonsul Jens Høgel ('52),
blev introduceret i sidste nr.*

Trollemiddag 1993

Hovedtalen blev holdt af Axel Kierkegaard ('57)

1905 løsrev Norge sig fra Sverige. Ved den lejlighed trak det op til en alvorlig krise mellem de to lande. Digteren Bjørnstjerne Bjørnson sendte da et telegram til den norske statsminister Michelsen: »Nu gælder det om at holde sammen«. Michelsen svarede omgående: »Nu gælder det om at holde kæft«.

Krisen på Herlufsholm kan have visse lighedspunkter med den norsk-svenske krise. Fhv. undervisningsminister Bertel Haarder har en digterisk åre, omend måske ikke helt så erkendt som Bjørnsons. Og ingen af dem har i hvert fald haft lyst til at tie stille. Men her hører lighederne vist også op.

I aften er situationen en anden. Jeg er ikke digter. Og jeg aspirerer ikke til en ministerpost. Derfor vil jeg heller ikke holde min mund.

I sin 427 årige historie som kostskole har Herlufsholm mange gange været i store vanskeligheder. Den krise, skolen nu befinder sig i, er ikke noget enestående. Jeg vil ikke belaste forsamlingens tålmodighed med en gennemgang af alle de svære stunder, skolen har oplevet, men vil begrænse mig til en enkelt episode, som jeg selv har oplevet.

Jeg er født som krigstidsbarn på skolebygningen på 2. sal. Min far var sovesalslærer, og vi boede i den lejlighed, der lå på 2. sal ud mod Røde Plads mellem hovedtrappen og vindeltrappen. En aften, velsagtens i 1943 eller 1944, hvor jeg lå og sov i mine forædres soveværelse, blev jeg vækket ved, at lyset blev tændt. Nogle uniformerede mænd kom ind sammen med min far. Jeg spurgte om, hvad der foregik. Min far svarede at de uniformerede mænd ville undersøge soveværelset. Det gjorde de så, mens jeg med interesse så til. Jeg husker, at de rodede rundt i min fars natbord, og at de til min undren ikke også kiggede i min mors. De må vel have manglet fantasi. De trak sig tilbage med uforrettet sag og uden at undskylde, at de havde vækket mig. Først længe efter fik jeg at vide, at det var radiosenderen, som de havde ledt efter.

Dengang var det farlige og usikre ti-

der for Herlufsholm. Skolen klarede sig igennem krigen. Man holdt stand over for den ydre fjende.

De problemer, som i dag truer Herlufsholm, er af en ganske anden art. I en række år har skolen haft gode kår og vel en bedre økonomi, end man nogen siden før har kendt til. Det er rent interne forhold, som har skabt den alvorlige krise, som man nu gennemlever. Man er uenig om stiftelsens ledelse. I denne forbindelse har man ikke alene gjort sig meget forskellige overvejelser om, hvordan Herlufsholm skal styres. Man har også haft en forskellig opfattelse af, hvordan fundats-tillægget fra 1970 skal forstås. Det hedder her, at »Forstanderen bestyrer stiftelsen under personligt ansvar for, at dette sker på en forsvarlig måde.«

Jeg vil ikke blande mig i diskussionen om fundatsens indhold, set i forhold til den nuværende ledelses dispositioner.

Jeg kan imidlertid ikke forestille mig, at den strid, der består, kan ende på anden måde end ved, at der oprettes en bestyrelse, som får det øverste ansvar for skolen. Derfor finder jeg det hensigtsmæssigt at se på, hvad det er for et ansvar, som medlemmerne af denne bestyrelse skal leve op til. De kommende bestyrelsesmedlemmer - der sidder måske flere her i forsamlingen, for hvem et sådant medlemskab ikke er en fjerntliggende tanke - har et forståeligt krav på at vide, hvad de går ind til.

Vi har ingen lovgivning, som særligt tager sigte på det ansvar, som påhviler medlemmer af fondsbestyrelser. Derimod findes i lovene om aktieselskaber og anpartsselskaber bestemmelser, som fastslår, at en bestyrelse er ansvarlig, hvis den forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet skade.

I mangel af holdepunkter for andet, og fundats-tillægget giver ikke støtte for at mene, at det nuværende forstanderansvar afviger fra det, der gælder for medlemmer af en selskabsbestyrelse, er det disse to loves ansvarsprincip, som

gælder. Det, som et bestyrelsesmedlem skal leve op til, er den opførsel og adfærd, som man med romerretten som forbillede har personificeret i skikkelse af den såkaldte bonus pater familias: Man skal handle og optræde som en god og forsigtig og velsagtens lidt kedelig romersk familiefar ville have gjort. Hvad dette så nærmere betyder, er det domstolenes opgave at tage stilling til fra sag til sag. Her vil derfor den praksis og de synspunkter, som domstolene hidtil har fulgt, være af stor betydning, når man skal finde ud af, hvor grænsen skal drages i forhold til de bestyrelsesdispositioner, som er uforsvarlige og derfor ansvarspådragende.

Når den nuværende fundats pålægger forstanderen at bestyre stiftelsen »på en forsvarlig måde«, svarer dette til det ansvar, som i øvrigt gælder for en bestyrelse. Om medlemmernes hæftelse gælder, at de hæfter med deres formue for de dispositioner, som domstolene finder uforsvarlige, og som har haft et tab til følge.

Blandt dommene i bestyrelsesansvarssager kan man nu for det første udskille en række tilfælde, hvor ledelsen har handlet illoyalt i forhold til det foretagende, som den skal repræsentere og bestyre. Hvis man således har plejet egne interesser i strid med, hvad der er foretagendets tarv, er man blevet draget til ansvar. Har man spekuleret mod foretagendet eller på dets bekostning skaffet sig selv fordele, som man aftalemæssigt ikke har haft ret til, pådrager man sig ansvar. Domstolene er ret strenge ved bedømmelsen af sådanne sager.

I andre tilfælde har spørgsmålet om ledelsens ansvar navnlig været forelagt domstolene, når det gik selskabet økonomisk skidt. Dette kan jo også blive tilfældet for Herlufsholm. Under alle omstændigheder belyser de domme, som er afsagt, hvor lang en snor, bestyrelsesmedlemmer har: Jeg vil her navnlig henvise til to Højesteretsdomme.

I en dom fra 1977 vedrørende Havemanns Magasin skulle man tage stilling til, om ledelsen havde handlet ulovligt og ansvarspådragende. Havemann var i store vanskeligheder, og en afvikling af virksomheden var tilsyneladende uundgåelig. Af formelle grunde måtte man udskyde likvidationen nogle få dage. Man drøftede i ledelsen, om Havemann i denne situation kunne tillade

sig at købe varer på kredit. Ledelsen oplyste, at hvis Havemann afviste fremtidig at købe varer på kredit, ville det ganske København i løbet af en halv time vide, hvad klokken var slået. Resultatet blev, at Havemann modtog et parti frakker på kredit. Da frakkesælgeren efterfølgende konstaterede, at han havde lidt et tab som følge af selskabets afvikling, krævede han dette erstattet hos ledelsen. Højesterets flertal fastslog, at ledelsen ikke var erstatningsansvarlig over for frakkesælgeren, selv om det var klart, at udsigterne for virksomhedens overlevelse havde været meget små. - Af denne dom kan det udledes, at bestyrelsesmedlemmer i tilfælde, hvor virksomheden er i knibe, har en udstrakt ret til at handle efter bedste skøn, uden at de derved pådrager sig ansvar.

Den anden sag, som jeg vil henvise til, er en Højesteretsdom fra 1989. Bestyrelsen i et selskab solgte nogle af selskabets aktiver på en sådan måde, at en kreditor led tab. Hele bestyrelsen blev idømt erstatningsansvar. I det indbyrdes forhold mellem bestyrelsesmedlemmerne blev formanden, en advokat, der også var advokat for selskabet, imidlertid pålagt at betale erstatningen. - Højesterets betragtning har øjensynlig været den, at en professionel rådgiver - i dette tilfælde en advokat - ikke

skal behandles på anden og mildere måde, fordi han også sidder i bestyrelsen. Man må derfor regne med, at hvis man er professionel rådgiver for et selskab - eller for en stiftelse som Herlufsholm - bliver ens ansvar ikke mindre ved, at man også er bestyrelsesmedlem. I Herlufsholms tilfælde kan man især tænke sig, at dette kan få betydning for særlige rådgivere vedrørende skovbrug, landbrug og juridiske forhold.

Lad mig nu gå tilbage til fødselsdagsbarnet fra forleden. At holde en Trolletale, uden at man også kommer ind på Herluf Trolle, er vel nærmest en form for omgængelse mod naturen. Enhver af de tilstedeværende ved, at Herluf Trolle var i besiddelse af et betragteligt antal gode og beundringsværdige egenskaber. I hvert fald har vi hørt om dem den 14. januar. I mindetalerne over ham har man derimod ikke beskæftiget sig så meget med områder, hvor han havde ringe eller ingen succes: Som andre af datidens godsejere var han indblandet i en række processer. Disse slap han gennemgående dårligt fra. Ikke mindst kom han til kort over for sin ærkefjende og nabogodsejer, finansmanden Peder Oxe. Denne var tilsyneladende væsentlig mere snu og dreven og viste sig bestandig som Herluf Trolles overmand. Om Herluf Trolle var en dårlig jurist, eller om han havde

dårlige rådgivere, skal jeg lade være usagt, men resultaterne fra de retssager, som han var indblandet i, var ikke imponerende. - Når herlovianere skal omtale stifteren på højstemt vis, sker det, at man omtaler ham som rigsadmiralen eller ligende. Her - på det søkrigsmæssige område - var Herluf Trolles bedrifter imidlertid også til at overse. I alle de krige, som Danmark i 200-300 år førte med Sverige, er det et gennemgående træk, at svenskerne vandt til lands, men tabte til søs. - Med en beklagelig undtagelse: I den nordiske 7-årskrige, hvori Herluf Trolle som bekendt deltog, var rollerne vendt om: danskerne vandt til lands, men tabte til gengæld til søs.

Men selv om Herluf Trolle således havde sine begrænsninger - i hvert fald som søkriger og jurist - var han en mand, som vi - og med os de kommende bestyrelsesmedlemmer - passende kan tage som forbillede og lægge os på sinde at efterligne. Hans hæderlighed og vilje til at behandle andre anstændigt er hævet over tvivl.

Herlufsholm vil inden længe få en bestyrelse. Jeg ønsker, at medlemmerne af denne må have de samme menneskelige kvaliteter, som udmærkede det fødselsdagsbarn, som vi i aften mindes.

□

Og 60 års jubilar Andreas Kronholm ('32) udtalte:

På vegne af årgang '32, som jeg altså er ene om at repræsentere, takker jeg for indbydelse til denne Trollefest.

Årgang '32 var jo kvalitativt set en mindre årgang, nemlig kun 9 studenter, 2 matematikere og 7 nysproglige. Grundet på mandefald på 5 stk. mellem 5. og 6. kl. - rødt kort til ca. 30% af klassen er nok en rekord, hvis man kan kalde det så, som det bliver vanskeligt at slå.

Nogen rusmodtagelse fik vi ikke p.gr.a., at Herlovianersamfundets daværende formand, kammerherre Clan

var afgået ved døden d. 13. juli '32, så vort første møde med Herlovianersamfundet blev altså Trollefesten for 60 år siden. Den foregik i det gamle Domus Medica i Amaliegade - huset blev senere sprængt i luften af tyskerne; det var dog ikke os, men lægerne de ikke kunne lide. Følelserne var gensidige.

Mange andre sammenkomster og kontakter med ældre herlovianere i studentertiden mindes jeg med glæde, bl.a. gammelmandskampe på skolen og deltagelse i fugleskydning.

Efter embedseksamen blev man som

yngre læge kostet land og rige rundt på diverse sygehuse, så min væsentligste kontakt med Herlovianersamfundet var bladet; jeg har endnu de fleste numre hjemme på hylden, dem glæder jeg mig til at bladre i, når jeg bliver gammel.

Jeg vil gerne slutte med et citat fra herlovianerens augustnummer for 60 år siden, fra nekrologen over kammerherre Clan, hvori hans tanker om selve Herlovianersamfundets bærende idé fik følgende udtryk:

»Som oldtidens græske løbere lod faklen gå fra hånd til hånd, således må vi herlovianere i livets løb række herlovianeråndens fakkelt fremad, for nye generationer at værne og føre videre«.

Måtte disse ord også være mit ønske for Herlovianersamfundet fremover!

□

Siden sidst

En oversigt over udviklingen fås bedst ved at omtale

- kammeradvokatens 1. responsum
- stiftelsen af en forældreforening
- kammeradvokatens 2. responsum og
- forstanderens beslutning om at træde tilbage, endt af en ny styrelsesstruktur er blevet indført.

Alle fire områder skal ses i lyset af, at sagen har to kernepunkter, nemlig afskedigelsen af rektor og en mulig ændring af fundatsen. Man har fra nogle sider søgt at sammenknytte de to, men det er ikke lykkedes.

ad kammeradvokatens 1. responsum

Det fremkom 27.10.92. Det indledtes med en historisk redegørelse med baggrunden for de tre embeder forstander, rektor og direktør. I tilknytning hertil fremdroges undervisningsministerens rolle som »patron«, d.v.s. garant for, at stiftelsen styres i overensstemmelse med stifternes hensigter. Patronatet var oprindeligt henlagt til rigsrådet, gik derpå over til den enevældige konge og tillagdes ved folkestyrets indførelse regeringen.

Kammeradvokaten konkluderer

- at undervisningsministeriet er indtrådt i kompetencen som patron
- at en forstanders afskedigelse af skolens rektor skal godkendes af undervisningsministeriet
- at undervisningsministeriet har en mere generel kompetence og forpligtelse til at gribe ind, såfremt forholdene på Herlufsholm medfører risiko for, at skolevirksomheden ikke kan leve op til fundatsens målsætning
- at den nuværende situation er så kritisk, at undervisningsministeriet kan gribe ind
- at stillingtagen i afskedigelsessagen ikke i sig selv er nok til at løse de foreliggende problemer
- at den gældende organisatoriske struktur har vist sig uegnet til under nutidens forhold at løse kriser som den foreliggende
- at ændringer ikke vil kunne gennemføres inden for det bestående fundatsgrundlag og
- at en ændring af fundatsen vil kunne ske enten ved indstilling fra forstanderen eller ved lov.

ad stiftelsen af en forældreforening

Ved et møde på Herlufsholm stiftedes 07.11.92 en forældreforening. Den skulle varetage forældrenes interesser i skolens liv. Den skulle søge indflydelse på udførelsen af en ny styreform for skolen. Og som et første mål: Den skulle virke for en genansættelse af rektor Gert Olsen. Som første formand valgtes luftkaptajn Kaj Waldorff.

Der er siden rejst kritik af den måde, den stiftende generalforsamling blev gennemført på.

Foreningens første initiativ var udsendelse 01.01.93 af en skrivelse med 20 stærkt belastende udsagn om forstanderens administration. Forstanderen reagerede 15.01.93 ved at udsende en skrivelse, hvori han punkt for punkt tilbageviste udsagnene, som han betegnede som ondsindede eller opdigtede rygter og fejlagtige påstande. Særligt fandt forstanderen anledning til at fremhæve den påstand, at Herlufsholm for 1992 havde budgetteret med et underskud på 6,3 mio. kr., når det korrekte tal var et overskud på 255.000 kr. »Den pæne og ordentlige fremgangsmåde i denne sag havde jo været, at bestyrelsen havde forelagt mig rygterne og bedt om mine kommentarer. Så havde der ikke været mere i den sag. Men i stedet har bestyrelsen valgt at sende breve til sine medlemmer, til ministeriet, til rigsrevisionen og mange andre - men blot ikke til mig. De grundløse anklager er blevet fremført gennem pressen til skade for både skolen og forstanderen. Jeg imødeser bestyrelsens undskyldning«.

ad kammeradvokatens 2. responsum

Dette fremkom 30.12.92 og drejede sig specielt om afskedigelsen af rektor. Der knytter sig til dette responsum den særlige omstændighed, at undervisningsministeriet først havde udbedt sig det, derpå havde afbestilt det for så endelig atter at udbede sig det.

I sit 42 sider lange responsum konkluderede kammeradvokaten

- at ministeren var retsligt forpligtet til at efterkomme et forlangende, som sagens mange parter i fællesskab havde rejst 10.12.92 om, at der nu blev truffet en afgørelse vedrørende afskedigelsen
- at dette gjaldt, uanset, at en samlet løsning i forbindelse med en fundatsændring sådan set skulle være mulig i lyset af en erklæring, som rektor havde udsendt, og hvorefter han ville søge sin afsked, hvis han fik sikkerhed for, at der gennemførtes en ny styrelsesform uden forstander Bernt Johan Collet i embedet
- at det var nødvendigt, at enten en eller begge parter afgik fra deres poster
- at betingelserne for at afskedige forstanderen næppe var til stede
- at der som udgangspunkt tilkom stiftelsen Herlufsholm en diskretionær afskedigelsesret i forhold til Gert Olsen
- at ministeren som patron ganske vist havde en vis kompetence til at nægte godkendelse af afskedigelsen, men at der tilkom forstanderen en skønsmargen

- at forstanderens afskedigelse af rektor p. g.a. samarbejdsproblemer ikke kunne tilsi-desættes
- at der i øvrigt heller ikke var tilstrækkeligt grundlag for at underkende forstanderens skøn over, at de i forbindelse med fugleskydningen 1992 indkomne klager over rektor og rektors reaktion herpå tillige kan indgå i afskedigelsesgrundlaget
- at undervisningsministeren derfor er retsligt forpligtet til at indstille afskedigelsen til stadfæstelse ved kgl. resolution og
- at det af forstanderen fastsatte varsel (8 mdr.) for afskedigelse og boligaflytning regnes fra kgl. stadfæstelse.

ad forstanderens beslutning om at træde tilbage efter gennemførelsen af en ny styrelsesstruktur

29.01.93 udsendte forstanderen en pressemeddelelse:

- Regerings-/ministerskiftet åbner mulighed for på baggrund af saglige vurderinger at afslutte forhandlingerne om en ny fundats
- de seneste måneders betydelige uro har skabt varige modsætningsforhold, som kan skade Herlufsholm længe, derfor bør tavlen viskes ren, ved at alle aktive deltagere i stridighederne forlader deres poster. Bertel Haarder er trådt tilbage, Gert Olsen er afskediget, forstanderen vil ikke fortsætte som forstander eller bestyrelsesmedlem efter en ny fundats' ikrafttræden. Tilsvarende gælder bestyrelsesrådet. Også bestyrelserne i Herlovianersamfundet og forældreforeningen bør overveje egen situation; i relation til store dele af egne medlemskredse og til hørerne vil det være hensigtsmæssigt, at tavlen viskes ren
- om den nye fundats, som skal udarbejdes af ministeriet og Bernt Johan Collet, hedder det, at den må tilgodeses
 1. at der etableres en bestyrelse, idet forstanderembedet, dog med væsentligt ændret indhold, bevares
 2. at flest mulige bestyrelsesmedlemmer skal have tilknytning til Herlufsholm, men være uden engagement til stridighederne og
 3. at Herlufsholm fortsat som andre skoler skal være skattefri.
- når den nye fundats har fået et indhold, som Bernt Johan Collet finder foreneligt med Herlufsholms tarv, og når bestyrelsen er etableret, overgiver forstanderen sine beføjelser og nedlægger sit hverv.
- Forstanderen udtaler til slut sin forventning om, at en nye fundats og nye folk i de respektive bestyrelser vil skabe ro. Skolen vil kunne fortsætte kursen mod sit mål, nemlig at være en kostskole af internationalt format med solide danske rødder.

Ekstrakten afsluttet primo februar 1993.
Red.

Fik-Fak Kristi himmelfartsdag

20. maj 1993, kl. 10.00 ved krydset Jægersborg Alle/Bregnegårdsvej

FIK-FAK i 1992 skulle have været arrangeret af en Soraner. Siden de to arrangører, Ammentorp og Schack, trak sig tilbage, og Soranerne ikke var i stand til at stille en blot nogenlunde passende afløser for de hæderkronede Herlovianere, har vinderen af FIK-FAK været ansvarlig for arrangementet det efterfølgende år.

Ved ankomsten til Charlottenlund Skov i år på det traditionelle tidspunkt, Kr. Himmelfartsdag kl. 10.00 måtte vi desværre konstatere, at Soranerne også på det felt måtte melde pas, idet arrangøren ikke var til stede, ikke havde sørget for fæppe, og sågar ikke havde sørget for øl.-

Heldigvis var der snarrådige Herlovianere til stede, således at der blev sørget for øl, alt imens Michael Nobel ('76) fældede et par af skovens træer med sin medbragte spejderøkse.

Traditionen tro var Herlovianerne desværre sparsomt repræsenteret, og jeg må på det kraftigste opfordre Herlovianersamfundets medlemmer til at møde op og deltage i næste FIK-FAK med samme ildhu, som de deltog i den ekstraordinære generalforsamling september 1992. De tilstedeværende Herlovianere kæmpede imidlertid bravt. I finalen var der, foruden det sædvanlige slæng af tohånds batøkspillende, muskelsvulmende, kæmpemæssige Sora-

nerne, deltagelse af Bjerglund og under tegnede.

Skyerne skiltes og solen brød frem. Man fornåm pludselig Susåens nærvær, og Herluf Trolles ånd var iblandt os, da Bjerglund udraderede Soranerne og lod retfærdigheden ske fyldest for første gang efter den dystre periode på flere decenier, hvor Soranerne har domineret disse ægte olympiske lege.

Lad dette være første år i en lang år-række med Herlovianere som vindere. Selvom Bjerglund sikkert vinder igen i '93, bør der være en større tilslutning af Herlovianere, der kan tage kampen op mod Soranerne.

Jesper Rothe ('75) □

Oscar Wilde's Hævn

En antikvarisk bog, Livsvisdom, af professor Arthur Christensen, udgivet på Gyldendal 1928 giver et strejftog gennem århundreders bedste fabrikker af paradokser og aforismer, afsluttet med Oscar Wilde og 1894.

Denne sidste citeres for en serie skarpe paradokser rettet mod victoriansk borgerlighed og bigotteri alle hentet i værket »Phrases and Philosophies for the use of the Young« oversat til »Sentenser og filosofiske Lærdomme for Ungdommen.«

Altsammen meget godt, bortset fra at Oscar Wilde vel, hvis han havde levet hundrede år senere, ville have været ærespræsident for bøssernes befrielsesfront. Og når man tager hele hans litterære produktion i betragtning med dens ætsende vid, ville han ikke vælge en så slap titel til et livsværk, delvis skrevet i fængslet, som den danske oversættelse antyder. Fængselsdommen var angivelig for homoseksuel poseren, hvilket man altså i 1894 blev straffet strengt for i England, og den tærede så hårdt på mandens helbred og vitalitet, at han ikke levede århundredet ud. Det

har været en bitter forfatter, som skrev i sin lukkede celle.

I den danske oversættelse kunne titlen være valgt af en KFUM-præst til en bogtype, som på Oscar Wilde's tid udkom i snevejs hvert år til stupid opbyggelighed for unge konfirmander. Det synes nærliggende at antage, at Oscar Wilde også med titlen har villet gøre grin med borgermusikken med de undermålere som tillod sig at berøve ham friheden.

Det er da også tilfældet. Selvfølgelig skal skriftet hedde: »Sentenser og filosofiske regler for brug af de unge.«

Denne oversættelse er godkendt af Jesper Rosenmeier ('52) som er professor ved det engelske institut på Tufts University, Mass., USA.

Oscar Wilde's berømteste lystspil »Bunbury« blev opført som skolekomedie på Herlufsholm sidst i 1940'erne under instruktion af den farverige tøndetykke adjunkt »Guf«. Det er den unge helt Earnest i Bunbury, der om sin sladderagtige snobbete arvetante diplomatisk siger: »Ja, hun har sandelig alle påfuglens bedste egenskaber, und-

tagen skønheden.«

Guf var selv en værdig arvtager af Oscar Wilde med en bidende ironi og et stort skuespillertalent. Han yndede i slutningen af en time, når diplene var ved at sygne hen, pludselig at lade sit 300 pund tunge legeme falde med et klask ned på katedergulvet. Det var noget, han havde lært på teaterskolen.

En periode i 1946 lige efter krigen havde Herlufsholms smukke sygeplejerske frøken Storm taget et halvt års orlov for at vaccinere flygtningebørn for Røde Kors i Tyskland. Der var derfor blevet ansat en vikar på sygehuset, som var dygtigt nok, men smuk var hun ikke, så dipel og dipel imellem tillod vi os at bruge navnet »Tudsen«. En aften ringede telefonen hos Guf, og en grædende kvindestemme hikstede ind i røret: »Hr. Kirkegaard, det er forfærdeligt, drengene kalder mig for tudsen.«

Guf var jo ikke Oscar Wilde-fan for ingenting, så han kunne da trøste: »Nå, ja, hø, hø, - tusen og een nat.«

Af Geert Grønnegaard ('52)
ved 40 års jubilæet □

Mugge fortsætter sine erindringer

Denne gang bliver vi i Skolebygningen.

Af lektor Mogens Jensen

For enden af gangen lå sovesalen ligesom i dag, men sengene stod tættere, og det var de gamle jernsenge med hængekøjespiralbunde. Mange dårlige rygge er grundlagt her. Uden for vaskesalen var en ildfast hylde, og det var det eneste sted, man måtte koge vand. Dertil besad sovesalen 2, skriver to, dyppekogere.

Over for vaskesalen var forstuen, hvor postbehandling, udbetaling af ugepenge og alle fællesforetagender fandt sted, og til højre for rundtrappe lå præfekthummet - sædvanligvis be-mandet med 2 præfeker.

Livet på skolen - i hverdag og fest.

Hvad foregik der så på sovesalen? Ja, i forbindelse med den tidligere omtalte juleudsmykning på humrene var der til sidst selve juleafslutningen - den sidste aften før ferien. Første halvdel af den foregik på forstuen og var egentlig helt blottet for jul. Man sang, man hyggede sig, man havde konkurrencer. Alle mand var i aktivitet, og alt var i forvejen nøje planlagt. Ind imellem gnaske-de man appelsiner, pebernødder og småkager og drak æblemost til. Kl. 23 var det slut, alle gjorde sig i stand til nat og kravlede ind i sengene. Lyset blev slukket. Der var bælgmørkt, men pludselig anede man gennem glaserne et lysskær, dørene til gangen blev slået op, og ind kom præfekterne bærende på et pyntet og tændt juletræ. Det var faktisk meget smukt og stemningsfuldt. Der blev så sunget et par julesalmer, bedt aftenbøn, og så faldt alle til ro, trætte, glade og forventningsfulde om den kommende hjemlige jul.

I perioden fra efterårsferie til påskeferie læste jeg op hver aften inde på sovesalen, mens drengene lå eller sad i sengene. Bøgerne var nøje udvalgt. Da der jo skete en total fornyelse på sovesa-

lene i løbet af to år, behøvede udvalget ikke at være stort. »Sølvhjernes-kallerne« var nok den, der gjorde størst indtryk, men også Tory Gredsteds »Den grønne ring«, eller Curwoods »Kazan«, »Kazans søn« og »Ulvejægerne« var sikre træffere.

Naturligvis benyttede man (ego) sig af nogle dirty tricks. Hvis det var muligt - og det var det ofte - sluttede oplæsningen på et meget spændende sted. Eksempel: I »Ulvejægerne« er helten tilsyneladende nået i sikkerhed i en hytte i ødemarken. »Lettet lagde han riflen fra sig og begyndte at afføre sig sit pels-tøj. Pludselig hørte han støj bag sig. Han vendte sig om. I den åbne dør stod Bush Mac Taggart.« Bang! Bogen smækkedes i. Et øjeblik stilhed - så brød protesterne og bønnerne frem - men der hjalp ingen kære mor. Slut for i aften - fortsættelse følger i morgen. Godnat! (Er det ikke lige til at fornem-

me? Bare navnet Bush Mac Taggart vidner om skurk og uhygge, og mange levede da også med i utrolig grad, både mimisk og i det stille).

Trods alt var det såre uskyldigt, og jeg tror, at drengene i virkeligheden elskede den form for spænding. Det vigtige er at underholde, men grænsen til det lidt for *uhyggelige* er hårfin. Mine første fremragende præfeker, Jean og Oluf, var meget optaget af disse oplæsninger, og efter juleferien kom Oluf og fortalte, at han havde læst en meget spændende novelle på engelsk i ferien. Den havde han så oversat til dansk og spurgte, om ikke han måtte læse den op på sovesalen. Jeg sagde naturligvis ja - glad for hans interesse og store arbejde. Tillidsfuld og naiv, som jeg var (er), forlangte jeg ikke at læse den først, men satte ham i gang. Naturligvis overværede jeg oplæsningen, som strakte sig over et par aftener. Jeg tror, den hed »Menneskejagt«, og den var noget af det uhyggeligste, jeg nogensinde har hørt! Drengene sad nærmest paralyserede af skræk og havde de forfærdeligste mareridt bagefter - men viljen og meningen var nu god nok.

Enkelte vil måske fra sovesalene huske nogle meget dramatiske natløb, f. eks.: Mødet med den gamle pelsjæger, der sad ved et bål i grantykningen og ved magiske håndbevægelser fik bålet til at lyse rødt og grønt (man var vel

Billedet her og de to billeder på side 1078 er fra skovtur 1956, som gik til Skæl-skør Lystskov. Her ses Jens Chr. Ammendrup, Erik Berneke og Bjarne Hesse.

Brandsprøjten, august 1921.

kemiker), mens han mumlede besked om den videre færd gennem skovene. Eller drengenes stakåndede beretninger ved hjemkomsten om den spritter, der lå i en grøft og råbte efter dem. Meget uhyggeligt! (Det var H.K. fra 3.g, der havde lånt en gammel frakke, som han havde hældt kogesprit på).

Hver 3. uge var der rejse-weekend. Den rakte fra lørdag efter middagsbordet til søndag aften. Herlig afslapning for alle, idet man jo ellers havde skolegang til kl. 14 hver dag - også om lørdagen - 36 timer om ugen for alle. (Jeg havde 1 fritime om dagen, så jeg nøjedes med 30 undervisningstimer eller konfrontationstimer, som det noget tendensiøst kaldes i vore dage. Da jeg sluttede i sommeren 92, havde jeg 15!) Ved afrejse skulle hvert hummer »melde af« til mig eller præfekterne, og så blev seng, skab, hummer og påklædning kontrolleret, før man fik lov til at begive sig til busserne. Var tingene ikke i orden, før busserne kørte - ja, så var det bare ærgerligt.

Og hvem husker ikke busserne? Bambi f.eks.? Den var frygtet af alle, ikke på grund af udseendet, som for vist ikke var særlig smukt, men fordi man var næsten sikker på indtil flere stop på vejen mod hovedstaden, hvad enten år-

sagen så var en punktering eller et banalt motorstop. Dagens kritikere af Kurt Larsens Bisserupbusser skulle have prøvet Bambi og fæller. Så ville de klappe helt i.

En gang om året, som regel i begyndelsen af skoleåret, blev der afholdt brandøvelse. Borelli-Møller var »brandmajor« og ansvarlig for sikkerheden på skolen med hensyn til brand. Øvelsen var altid - naturligvis - uvarslet, men fandt som regel sted lige omkring skoletidens afslutning. Brandalarmen lød, og de udvalgte »brandmænd« spurtede afsted efter materiellet. Der var slangeholdet, som stod for de slanger, der kunne monteres på de faste brandhaner. Der var stigeholdet, der skulle redde ungerne på Vuen, og der var holdet, der bemandede den gamle hånddrevne sprøjte, der hentede sit vand i Stark, og som blev betjent af 4 stærke drenge. Det hele seriøst og meget nyttigt, især øvelsen i at undslippe fra sovesalene. Men så sandelig også en vandpantomime uden lige. Så snart den seriøse del var afprøvet, blev strålerne naturligvis rettet andetsteds hen, og det endte altid med, at de to sprøjtehold bekæmpede hinanden. Resultat? Jah - nok var der meget mere tryk på brandhanerne end på den hånddrevne, men til gengæld

var vandet fra den sidste noget mere ulækkert at få på sig end det rene fra brandhanerne.

Denne som så mange andre traditioner er forlængst ophørt, i dette tilfælde af den grund, at Næstveds brandvæsen blev så udbygget, at det inden for 5 minutter efter en alarm holder ved skolen med flere vogne, klar til at tage fat. Dette er blevet bevist både ved øvelser og i praksis.

En brandsikkerhedsepisode bør i den forbindelse nævnes: På et vist tidspunkt blev de gamle skumslukkere, der hang på gangene, afløst af pulver-slukkere. En videbegærlig dipel - lad os kalde ham Splint - havde lyst til at se, om de duede til noget. Bare at trykke på dem gik ikke an, så i al stilhed under lal listede han ud på gangen og satte ild til en papirkurv. Han gik tilbage til sit hummer, vendte sig om og råbte: Brand, brand! - hvorefter han rev en pulver-slukker ned fra væggen og sprøjtede løs. I løbet af få øjeblikke var ilden nedkæmpet! En ekstra pointe i historien er, at han blev kaldt over til Borelli, hvor han blev rost for sin snarrådige og modige indgriben.

Men for at vende tilbage til busserne: En gang om året - i eftersommeren - var der skoleskovtur. Frøken Jensen og hen-

des hjælpere smurte usandsynlig lækre madpakker til alle, inclusive lærerne og deres koner. (Bemærk den helt bevidste brug af maskulinum til lærere. Først i 1965 fik kvinder adgang til katedrene). På slaget 8 drog man afsted i en halv snes busser, som i en lang kortege kørte det sydlige Sjælland tyndt. Borelli-Møller var altid tur-arrangør, og det hele var nøje planlagt. Først besøgte man f.eks. en herregård (tilfældigvis viste det sig altid, at det var hos et forældrepar, der havde en søn på skolen og derfor var særlig velvilligt indstillet),

dernæst noget teknisk, f.eks. bygningen af Halskov havn, så natur: Møns eller Stevns klint, og endelig havnede man i en af de dengang ret talrige sommerrestauranter, hvor man spiste den medbragte mad og underholdt hinanden på forskellig vis. Det hele hyggeligt, muntert og afvekslende i hverdagen.

En af turene bør måske fremhæves, fordi den var anderledes. Det var turen til Herluf Trolles fødeegn ved Kristiansstad i Skåne. Den strakte sig over 2 dage med overnatning i en gymnastiksal, og talrige var de strabadser og

uventede hændelser, der indtraf undervejs. Her skal blot nævnes det chock, nogle af de ældste dipole fik, da de om aftenen besøgte en danserestaurant. Nok var man interesseret i piger - meget endda - men den måde, de svenske piger »lagde sig til« på, når man dansede (»fra isse til hæl«, som én senere beskrev det) var alligevel for meget - især når man var mange. I løbet af meget kort tid foretog man et hastigt, elastisk tilbagetog. □

Her ses lektor, Dr. phil. Jørgen Andersen, adjunkt Henning Kirkegaard (den første Guf) og adjunkt Mogens Jensen (forfatteren til disse erindringer).

Ved jubilæet i 1965 ankom viceadmiral Pontoppidan pr. helikopter med flådens krans til stifterne. Nedenunder Jette Kirsten Jensen, B. Normann Jørgensen og Gert Olsen med Chr.

Stadig 1956. En gruppe hørere drøfter (måske) taktikken til den efterfølgende tovtrækning mellem hører og dipole. De er fra venstre: H. Kirkegaard, G. Illum, A. Florentzen, J. Degenkolw, Mogens Jensen og H. Wohlfahrt Andersen.

»Mangen Eg er for uvejret segnet...« Herlufsholm netop nu

Mads Nielsen.

Den flerbundede sandhed om uvejret har også en ganske enkel version: Vinterstormene i januar kostede en del af Herlufsholms gamle træer, bl.a. i Allen. Selvom hullerne vil være synlige længe, slettes sporene efter sligt af traktorer og maskinsave, og livet myldrer videre bag Skovklosters skærmende mure, hvor året tegner til at blive særdeles aktivt, travlt som sædvanlig.

Præp-klassen

Et vigtigt skridt er taget med at realisere et nyt koncept for 10. skoleår, præparandklassen. Bag det lidt altmodische navn gemmer sig tanken om at »forberede« en bestemt gruppe elever bedre til gymnasiet. Det har været vores erfaring gennem de seneste år, at mange 1.g'ere har manglet en mere direkte forberedende undervisning som grundlag for gymnasiet. Det drejer sig dels om de ganske mange elever fra udlandet, der ikke har haft dansk som skole- eller arbejdsprog, som har gået i fremmede skolesystemer og derfor har manglet en viden, der forventes hos danske elever, der er blevet erklæret »egnede«. At udlandsdanske så har klare fortrin i gode sprogkundskaber er godt, også for helheden, men det kan ikke fjerne den ulempe som svage danskundskaber er i en række fag med stort læsepensum. Gennem et år i præp-klassen kan bogligt begavede og gymnasieegnede elever sikre sig et grundigt fundament (og får samtidig sidegevinsten i form af Folkeskolens uddannede afgangsprøve). Undervisningen er tilrettelagt og vil blive udført af lærere fra både grundskole og gymnasium (Herlufsholm huser jo begge skoleformer under ét tag!) - og samtidig vil man med specielt henblik på udlandsdanske kunne tilbyde et så fleksibelt skema, at diple med behov for særlig støtte kan få tilbudt den nødvendige ekstrahjælp. Præp-klassen bliver naturligvis også et tilbud til elever med dansk skolebaggrund, herunder dagelever, som hermed tilbydes optagelse i hovedskolen

Til venstre det nye hus ved Kark. I forgrunden rester af stormfældet træ.

på Herlufsholm for første gang. Her vil det for nogle bogligt begavede tit være tilfældet, at man føler sig lidt umoden, lidt usikker over for valg af retning og eventuelt erhverv. Folkeskolens afgangsprøver efter 9. og 10. er jo netop *afgangsprøver* - forløbet er ikke tænkt som en forberedelse til gymnasiet, hvilket også viser sig gennem prøveniveauet. Det vil Herlufsholm altså hermed råde bod på.

Samtidig har vi indledt et arbejde med at revidere og videreudvikle den eksisterende 10. klasse, så den bedre kan opfylde forventningerne om at forberede til livet, efter den obligatoriske skolegang. Klassen skal udruste eleverne til at vælge rigtigt i det videre forløb: Handelsskole, HK, HTX eller hvad? Vi ønsker at give denne aldersgruppe så megen selvtillid og mod på fremtiden, at de har lyst til at dygtiggøre sig videre - også i mere praktisk rettede skoleformer.

Positiv respons

Blandt lokale skolefolk og ikke mindst

forældre i Næstved-området har der ved orienteringsmøder været markant interesse for nyskabelsen, og dipelforældre har ligeledes stillet »vågne spørgsmål« ved vinterens forældremøder.

Denne respons har naturligvis været opmuntrende for skolens lærere. Vi har som mange andre en stille frygt for at den megen negative omtale af Herlufsholm og de »kaotiske forhold«, som har verseret i pressen, kan påvirke elevtilgangen uheldigt. Samtidig har forældre ved arrangementer, konsultationsmøder og fester givet udtryk for loyal opbakning og tilfredshed med den måde skolelivet har formet sig på, ikke mindst har forældre ved selvsyn kunnet forvisse sig om at påstandene om lærersammenbrud, nerver og stress-sygdomme har været rent opspind.

Sandheden er jo, at alle føler, at vi gennemlever en enestående periode med konflikter så alvorlige, at de også kalder på følelsesreaktioner - men at alle ansvarlige, voksne såvel som elever, har samlet sig om en seriøs indsats både

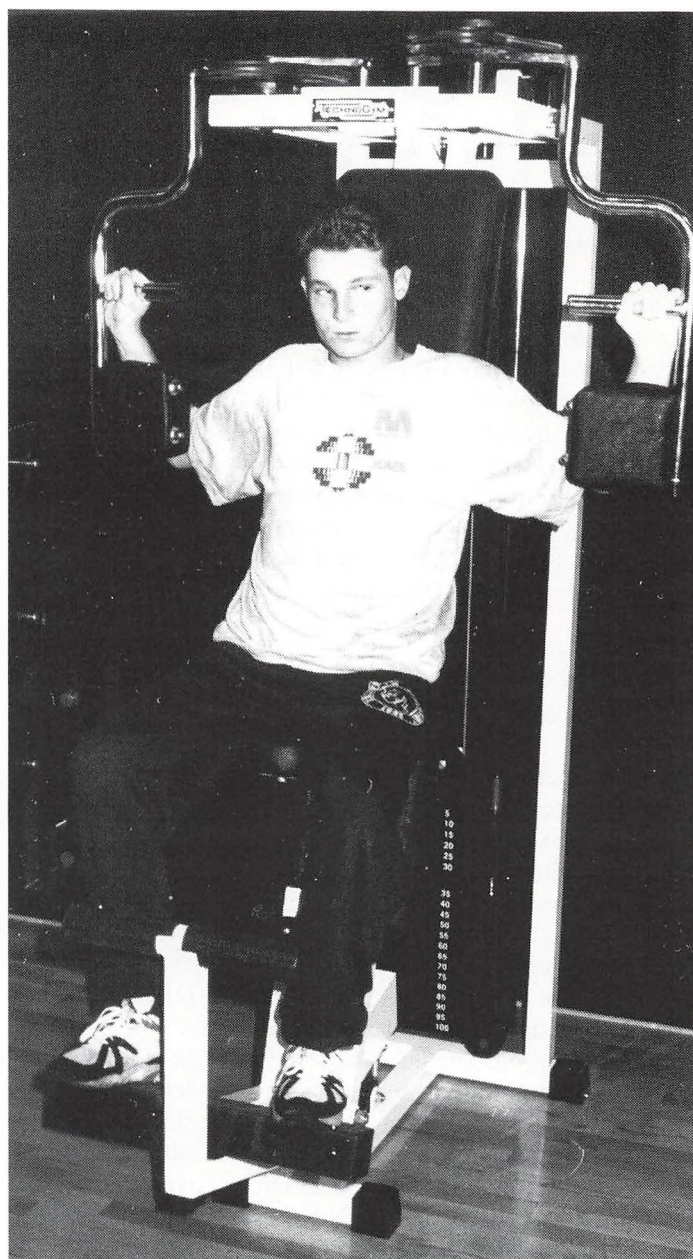
arbejdsomt og i fritiden, vel vidende at ledelseskonflikterne ikke kan løses på det plan, hvor elever og lærere mødes.

Finkultur og det, der ligner

Efter ovenstående skal det ikke være en malplaceret vigtighed, at »Les Miserables« har været en succes som udflugtsmål for flere franskhold. Fra den finere kulturfront kan også berettes om en klasse, der fyldte en dag med anglofile aktiviteter i hovedstaden: Vikingetogter til England og Irland (studeret på Nationalmuseet), Benjamin Brittens War Requiem studeret ved torsdagskoncerten i radiohuset, (klassen er eksperter i Wilfred Owens poesi, som jo indgår i Brittens værk, og ved også lidt om arkitektur og kunst i Coventry Cathedral, hvor værket opførtes første gang). Oberst Tietze ('52) med familie gav gæstfrit husly til datteren Anna's klassekammerater, som frejdigt raserede spisekammeret. Det anglofile punktum blev sat i Scalacentret, hvor klassen tilbragte ventetiden inden toget hjem med at studere Pub-kultur (tre dissidenter faldt for Burger-templens fristelser).

På Trolledag havde Herlufsholm besøg af fysik- og kemi-studerende ved Københavns Universitet med deres billed-, lyd- og eksperiment-show »Skabelsen«. Der var i sandhed knald på, og da naturvidenskaben blev krydret af enkelte porno-detajler, følte alle sig enormt avancerede.

Tre dipole har vist fanen i det lokale kulturliv. De fik flotte drejede arbejder i træ optaget på Kunstforeningens årlige amatørudstilling - stærkt gået!

Sygt og sundt

Et enkelt hold drager på skiferie til de østrigske alper. Hvordan dette arrangement - som alle de andre klassers - gøres til en overbevisende pligtindsats tæt forbundet med faglig fordybelse, skal vi forsøge at forklare i næste nummer, hvor øjenvidneberetninger vil foreligge.

Vi andre vil i stedet styrke kondien i det nyindrettede fitnesscenter. I Helenhallen har man indrettet det store balkonrum til træningsformål - nyindkøbte maskiner og fire bordtennisborde har kunnet finde plads (og en vis tilskuerkapacitet på balkonen er alligevel bevaret) - så nu »bøjes der jern« i »Bøffen«, som herloviannerviddet har døbt lokaliteten. Desværre er endnu ikke alle lokale ironmænd og -piger stærkere end naturen. Og i influenza-sæsonen har Deres udsendte besøgt Sus, hvor alle senge var belagt og ikke så få patienter allerede afhentet til sygeleje i hjemmet! Mie Sehested rapporterer at de fleste er så syge, at de ikke engang kan samle sig om at se Sus's nye TV - så vi ønskede god bedring og liste stille af.

Ny personaliaredaktør

HERLOVIANEREN har fået ny personaliaredaktør.

Da Henrik Bahn Petersen ('72) forlod Danmark for at bosætte sig i Bruxelles, overtog jeg midlertidigt rubrikken Personalia, men efterlyste samtidigt en afløser.

Han har nu meldt sig. Frivilligt. Og det bliver i familien, idet Henriks broder Svend redigerer rubrikken fra og med dette nummer.

Svend Bahn Petersen ('74) hedder ikke mere Petersen. Herom forklarer han, at da han giftede sig, slog de lykkelige unge plat og krone om, hvad deres fælles navn skulle være. Krone: Petersen. Plat: Sanger. Kant: Bahn. Han tabte, hun vandt. Altså hedder vor nye medarbejder Svend Bahn Sanger, og hans adresse m.v. er: Hillerødvej 134 A, Frederiksværk. Telefon, tillige fax.: 47 77 75 50.

Ægteskabet blev indgået i Tyskland (og himlen) i 1987. Nærmeste præst var Johannes Møllehave, og han forestod derfor vielsen; men forbindelsen holder endnu. Bedstemænd var Chr. Wandel-Petersen ('74)

og Michael Grunnet ('68); sikkert medvirkende til, at parret holder sammen endnu. Der var altså tale om en markant, *herloviansk* begivenhed. Var bruden da også herlovianer? Nej, men hun ønsker udtrykkeligt anført, at hun også er fra en »gammel og fin« skole, nemlig Christianshavns Døtreskole.

Den nye personaliaredaktør er for beskeden til selv at præsentere sig. Derfor følgende aftvungne informationer: Efter studentereksamen studerede han på Handelshøjskolen og tog H.D., 1. del i 1978. Under studiet var han beskæftiget som assistent i Undervisningsministeriet og som revisor i Revisorcentret. Fra 1979 til 82 var han i Forsvaret, hvor han var beskæftiget med regnskabsføring og analysearbejde. Han fortsatte herefter frem til 1989 i NATO, hvor han som revisor kom viden om. Sideløbende med revisorarbejdet gennemførte han uddannelsen til officer i U.S. Airforce. I dag, hvor han atter er hjemme, har han etableret sig som selvstændig konsulent og virksomhedsrådgiver.

Og fra nu af altså som HERLOVIANERENS personaliaredaktør.

HERLOVIANEREN byder Svend Bahn Sanger velkommen og opfordrer alle til flittigt at indsende store og små nyheder til loyal og venlig omtale.

Red.

Personalia *Endelig lykkedes det!*

1925

Direktør, konsul Svend Erik Smith, Næstved fyldte d. 12.11.92 85 år. Smith er igennem sit omfattende arbejde en værdsat kraft for handels- og erhvervslivet i Næstved, hvoraf vi her vil prøve at nævne nogle få af hans mange gøremål. Han er født i Store-Heddinge, men fik det meste af sin opvækst i Næstved, hvor hans far, konsul Wilh. Smith, grundlagde byens store købmandsforretning og engros virksomhed. Efter sin studentereksamen uddannede han sig som civiløkonom og var en årrække ansat i Brødkornskontoret. I 1953 blev han ansat i familievirksomheden - Wilh Smith % og direktør for denne i perioden 1957-1974 samt direktør i Næstved Silopakhus og Korntørreri %.

Ved siden af sit aktive forretningsvirke har Svend Erik Smith haft en

række offentlige tillidsposter som følgende:

1954-1964, vicekoncul for Sverige.

1964-1975, konsul for Sverige.

1954-1958, konservativt medlem af byrådet i Næstved.

1957-1964, mdl. af Erhvervsrådet i Næstved.

1959-1968, bestyrelsesmdl. i Diskontobanken.

1964-1972, bestyrelsesmdl. i Landboforeningen.

Svend Erik Smith har samtidig i sit lange virke bestridt en række faglige tillidsposter i kornbranchen.

1926

Professor F.J. Billeskov Jansen modtog den 7. december 1992 årets Georg Brandes-pris. Billeskov Jansen har i sit lange virke efterlevet sit motto »Viden, som ingen ved du har, er til ingen nytte«. Billeskov Jansen er netop fyldt 85 år og har

igennem de mange og produktive år gjort sig gældende som en kulturel personlighed. Prisen blev givet på baggrund af hans Kierkegaard-monografi.

F.J. Billeskov Jansen har fået udgivet en essaysamling »Muserne og kærlige søstre«.

1936

Fhv. borgmester og udskrivningschef, cand. jur. Kåre Schmit, Klarup ved Ålborg, fyldte d. 20. november 1992 75 år. Igennem sit aktive virke inden for offentlig forvaltning og sin aktivitet i lokalpolitik har han præget det nordjyske. Han er født i Århus og efter sin studentereksamen læste han til jurist og kom efter embedseksamen i 1945 til Indenrigsministeriet. Her virkede han med periodevis afstikkere til Statskattedirektoratet og Sundhedsstyrelsen indtil han i 1962 blev chef for Nordjyllands Udskrivningskreds. Denne post fyldte han til 1987. I perioden 1966-1982 var Kåre Schmit aktiv i lokalpolitik. Han repræsenterede en tværpolitisk liste først i Kongerslev-Sejflod kommune, hvis borgmester han var i 1965-1974. Samtidig var han sognerådsformand i Kongerslev-Komdrup i 1966-1970. Ved siden af dette virke var Kåre Schmit formand for udpantningscentralen for nordjyske kommuner, og i perioden 1965-1970 konsulent for Nordjysk Musikkonserveratorium, og i perioden 1975-1983 var han konsulent for Friluftsrådet og Campingrådet.

1939

Ministerråd Vagn Dittlev Larsen udtrykte sin forundring og forargelse over, at politikerne under den retslige behandling af gebyrskandalerne kan behandle et lovforslag om forhøjelse af pasgebyrerne fra 300 kr. til 3.000 kr. seriøst. Indlægget var at læse i Jyllandsposten d. 7. december 1992.

1941

Overdyrlæge, lektor Uffe Biering-Sørensen har af Foreningen af Veterinærvidenskabelige Medarbejderes Fond modtaget et legat på kr. 4.000 til sit omfattende arbejde med at udgive en samlet publikation af meddelelser om knoglepatologi - tidligere publiceret i Dansk Veterinær Tidsskrift.

Oberst, redaktør Niels Erik Alling Møller fyldte d. 3. januar 1993 70 år. N.E.A. Møller gik direkte ind i Forsvaret efter sin studentereksamen og blev premierløjtnant i 46. Herefter steg han hurtigt i graderne og var i 1967 stabschef ved 1. Jydsk Brigade, derefter blev han i 1969 stabschef ved Hjemmeværnet og i perioden 1973-1978 var han chef for Danske Livregiment. I sin slutstilling fyldte han posten som chef for officersskolen. N.E.A. Møller har i to perioder forrettet tjene-

ste ved FN's fredsbevarende styrker i Gaza og på Cypern.

I den sidste årrække har han med en professionel hånd været vores redaktør på dette blad, og samtidig har han påtaget sig at redigere det 6. bind af bogen »Dimittender fra Herlufsholm«.

1943

Chefredaktør Kaj Dorph-Petersen er blevet ny formand for Oplysningsudvalget, der rådgiver hovedbestyrelsen i Kræftens Bekæmpelse.

1944

Rektor, cand.theol. Jens Biering-Sørensen ved Vordingborg Statsseminarium når ved udgangen af april 1993 aldersgrænsen og går på pension. Biering-Sørensen tiltrådte stillingen som rektor i 1970. Jens Erik Biering-Sørensen har i forbindelse med sit hverv som formand for Grundtvigs Mindestuer udtalt til Næstved Tidende, at det haster med at redde mindestuerne på grund af manglende midler til vedligeholdelse.

Professor, dr. phil. Carl Christian Jan Maigaard er udnævnt til ridder af 1. grad af Dannebrogordenen.

Afdelingsleder, lektor Klaus Ferdinand, og mag.art. Inge D. Mortensen, begge fra Etnografisk Samling på Forhistorisk Museum ved Moesgaard, er blevet begavet med 1 million kroner til udgivelsen af bøger om henholdsvis Qatar-beduinerne og Luristans nomader - det bliver de to første bind i en bogsamling om 100 års danske etnografiske ekspeditioner til Asien og Afrika. Pengene er fra Carlsbergfondet, der netop har styrket dansk grundforskning med ialt 100 millioner kroner.

1945

Advokat Lorenz Tofft har med virkning fra d. 30. december 1992 deponeret sin advokatbeskikkelse af d. 25. marts 1954 i Justitsministeriet.

1949

Provst Henning Blauenfeldt, Ringe takkede ved audiensen d. 14. december 1992 for Ridderkorset af Dannebrogordenen.

Professor, dr. ekon. Lars Mathiessen, beskrev indgående den nye beskatningsform for udlændinge i Politiken d. 14. november 1992. Den nye lovgivning er for mange ukendt, da den gled igennem Folketingets behandling uden opmærksomhed fra offentligheden. Lars Mathiessen har gjort opmærksom på, at det, der egentlig savnes på området, er en skattereform.

Arkitekt MAA Ulrik Plesner har i Hillerød været bagmand for projekt og idé samt disposition af den nye Slotsarkade. Udformningen og benyttelsen af området er unikt inden

for den hidtidige udformning af butikcentre.

1950

Formand Hans Bischoff, Den Danske Publicistklub, har på klubbens vegne modtaget 18.000 kroner fra »Carlsbergs Mindelegat for brygger J. P. Jacobsen«. Pengene vil blive brugt som støtte til foreningens rejselestne medlemmer.

1951

Generalmajor Ian Søren Haslund-Christensen har nået aldersgrænsen og er afskediget med pension.

Overlæge, dr.med. Axel Lademann

fyldte d. 25. oktober 1992 60 år. Axel Lademann blev medicinsk kandidat i 1962, hvorefter han fik en bred neurologisk uddannelse på københavnske hospitaler. Han var overlæge på Sønderborg sygehus i perioden 1974-1980 og derefter overlæge på Aalborg Sygehus neuromedicinske afdeling, indtil han i 1992 blev administrerende overlæge ved sygehusets neurofysiologiske afdeling. Han var lægerådsformand i perioden 1988-1992 og er medlem af faglige bestyrelser og fondsbestyrelser. Han blev dr.med. på en afhandling om hjernesker hos børn.

1952

Lagmand Atli Dam har meddelt, at han i henhold til sin beslutning i 1990 træder tilbage fra sin post. Han fortsætter som menigt medlem af lagtinget. Atli Dam har været lagmand på Færøerne i 17 år og ydet en betydelig indsats for udviklingen af samfundet. Atli Dam genoptager samtidigt sit arbejde som medlem af Folketinget.

Skovrider Torkild Nielsen, Svenstrup Gods, fyldte d. 13. januar 1993 60 år. Torkild Nielsen har haft sit virke på godset i 29 år. I perioden 1969-1989 var han tillige godsforvalter, hvorefter han overtog ledelsen af Skovselskabet Svenstrup, der administrerer skovbrug på landsbasis. Torkild Nielsen er også skovvurderingsinspektør for DLR og bl.a. bestyrelsesmedlem i F. Juncers Industrier %, Ormstrup Gods %, ligesom han fungerer som rådgiver for adskillige godser og skovejendomme.

Advokat Axel Kierkegaard anmeldte i »Juristen« den 14. december 1992 to nye bøger: Knud Aage Frøbert & Jørgen Poulsen's »Medieansvarsloven« og Knud Aage Frøbert's »Massemediernes frihed og ansvar«. Axel Kierkegaard er d. 29. januar 1993 indtrådt i bestyrelsen for Spise/Tjæreborgkoncernen. Valget af Axel Kierkegaard til medlem af denne bestyrelse er ifølge pengeverdenen ikke kommet som nogen overraskelse.

1955

Lensgreve Preben Ahlefeldt-Laurvig beskrev i et interview i Berlingske Tidende d. 20. december 1992 møbelevtyret på Tranekær Furniture. Fabrikken fremstiller en speciel type træmøbler med blandede træsorter. Fabrikken har på få år opnået international anerkendelse og havde i 1992 en årsomsætning på 13 mill. kroner.

Viceskoleinspektør, major af reserven Per Beyer Hvalkof har modtaget den nyindstiftede Forsvarets Medalje med inskription »Jugoslavien 1991-1992«. Hvalkof, som i Herlovianeren har fortalt om sin tjeneste som EF-operatør i det tidligere Jugoslavien, er for tiden atter i Jugoslavien. Denne gang i Sarajevo.

1957

Tegner Hans Hage ved Berlingske Tidende (og Herlovianeren!) har udgivet en tegnebog »Tankestreger«. Jens Hage's tegninger overlader det til læseren til selv at tænke en antydning til ende. Som Jens Hage skriver i forordet: »En tankestreg er en streg, som adskiller to tanker, så der bliver plads til en tredje«.

1958

Forfatteren Sven Holm fik i dec. 1992 sit skuespil »Kald mig Liva« opført på TV. TV-stykket blev en succes, der viste skuespillerinden Liva Weel's liv igennem en vigtig del af vort lands historie. Sven Holm skriver i øjeblikket på en roman om Liva Weel og samtidigt skriver han på endnu en hovedrolle til Ulla Henningsen. Denne historie er om en bakkesangerinde.

1960

Godsejer, forstander Bernt Johan Collet deltog i Dronning Margrethes nytårskur d. 5. januar 1993.

1961

Nils Vést beskrev i et indlæg i Berlingske Tidende d. 4. december 1992 forskellen mellem den danske og den EF-europæiske ernæringspolitik samt gjorde opmærksom på, at der her var tale om en vital forskel i problemforståelsen.

Direktør »Udenrigsminister for Carlsberg« Michael C. Iuul satte januar 1993 punktum for en historisk indsats. Han er hovedmanden bag Carlsberg-Tetley-fusionen, Bryggeriernes vigtigste investering i nyere tid. I 8 år har han siddet i direktionen for Carlsberg % med alle bryggeriets aktiviteter uden for Danmarks grænser som ansvarsområde. Michael C. Iuul anses for at være det bedste bud på direktør Svanholms afløser. Michael C. Iuul fyldte 50 år den 26. januar 1993.

Administrerende direktør, civilingeniør Niels Schreiner Andersen fyldte d. 23. december 1992 50 år. Niels Schreiner Andersen er administrerende direktør for ½ Wittenborgs Automatfabrikker. Niels Schreiner Andersen blev cand.polyt i 67 og som 31-årig blev han direktør i Thrige-Titan. Herfra kom han til ½ Damixa som administrerende direktør, og har siden 1986 været hos ½ Wittenborg.

1962

Landsdommer Knud Aksel Knudsen er udnævnt til formand for Overlandvæsenskommissionen for Københavns, Frederiksborgs, Roskildes og Bornholms amtskommuner og for Overlandvæsenskommissionerne for Vestsjællands og Storstrøms amter.

Knud Aksel Knudsen har for nylig været i medierne i forbindelse med sit digre værk på 1018 sider og en gedigen afdækning af skatteundersørelserets »kreative bogføring«.

Cand.psych. Preben Wagner blev d. 1. januar 1993 50 år. Preben Wagner bor i Fuengirola, Spanien, hvor han er medstifter af Psychology Centre. Han har skrevet en lang række bøger inden for det adfærdspsykologiske område. Preben Wagner blev cand.psych. i 1973 fra Københavns Universitet. Efter at have videreuddannet sig i Sverige tog han initiativet til dannelsen af en dansk forening for adfærdsterapi.

Han arbejdede 5 år på Rigshospitalets psykiatriske afdeling og oprettede i 1978 den Psykologiske Klinik i Næstved.

1963

Læge Anders Mørch fyldte d. 27. december 1992 50 år. Anders Mørch er en kendt læge inden for idrætsskader. Siden 1986 har han haft sin praksis i Roskilde. Anders Mørch er via sin kompetance inden for fysiurgi en meget benyttet læge og er samtidigt tilknyttet Idrætssklinikken på Københavns Amts Sygehus i Glostrup.

1965

Kommandørkaptajn Henrik Muusfeldt har modtaget Forsvarets Medalje med inskription »Den Persiske Golf 1990-1991« samt Den Kuwaitiske Befrielses Medalje. Førstnævnte dekoration, som er nyindstiftet, overrakte 30.9.1992 af forsvarschefen ved en parade på Holmen. Sidstnævnte dekoration overrakte 21.8.1992 af Chefen for Søværnets Operative Kommando ved en parade på Flådestation Frederikshavn.

Muusfeldt har i øvrigt skrevet en artikel til publikationen Værnskontakt med titlen »Korvetter i Stanavforlant«. Forkortelsen betyder Standing Naval Force Atlantic.

1969

Lektor i EF-ret og Folkeret Frederik Harhoff, Københavns Universitet, mener, at den danske sær aftale i forbindelse med Maastricht Traktaten ser meget pæn ud. Der eksisterer dog en tvivl om, hvorvidt EF-domstolen vil anerkende løsningen, siger Frederik Harhoff til Berlingske Tidende. »Det er før set, at domstolen har set stort på ellers folkeretligt bindende aftaler,« oplyser Frederik Harhoff.

1971

Borgmester Frants greve Bernstorff-Gyldensteen er inden for sit virke som borgmester gået i spidsen for kommunen i et forsøg på at markedsføre Bogense som en levedygtig og attraktiv kommune.

1973

Otto baron Reedtz-Thott har dels overtaget en aktiepost i radionetværket »The Voice« og dels solgt en aktiepost, således at firmaet nu ejes af ham selv som merhedsaktionær. Som anden aktionær er den svenske mediekoncern Kinnevik Industri AB.

1975

Reservelæge i forsvaret Jes Bruun Lauritzen har modtaget Forsvarets Medalje med inskription »Den Persiske Golf 1991-1992« samt Den Kuwaitiske Befrielses Medalje. Om overrækkelserne, se også under 1965.

1976

Arkitekt MAA, lyriker Jens Fink-Jensen har i den af Munksgaard udsendte undervisningsbog »At rejse er at leve« fået medtaget et af sine digte.

Digtet er dog før blevet offentliggjort, da det blev trykt i et oplag på 700.000 eksemplarer på Irma's plastikbæreposer i 1990. Jens Fink-Jensen deltog i Lyrikerfestivalen 1992 i Haderslev, hvor han oplæste et udvalg af sine digte samt fremførte egne kompositioner på synthesizer ledsaget af saxofonisten Jens Severin.

1979

Udenrigsråd Henrik Kiil, der siden august 1990 har været udsendt som ambassadesekretær på ambassaden i Bukarest, forflyttes pr. 15. januar 1993 til Zagreb, hvor han tiltræder en post som politisk rådgiver ved EF's observatormission (ECMM) under det danske EF-formandskab.

1980

Torben von Lowzow, Den Danske Bank, er i forbindelse med overtagelsen af stillingen som chef for afdelingen for Institutionelle Kunder blevet udnævnt til underdirektør. Torben von Lowzow, der har været ansat i Den Danske Bank siden 1987, er cand.polyt, HD, og har gennemgået MBA studiet på IMD i Schweiz. I 1989 blev han udnævnt til kontorchef i banken. Han er kap-

Til *Herr EDB-konsulent Carsten Lemche,*
H. C. Ørstedvej 22 A, 1879 Frederiksberg C
(Fax: c/o Apple Center, ComputerMac, Kgs. Nytorv. Kh.K 33 33 90 50)

☐ Jeg ønsker indmeldelse i Herlovianersamfundet	☐ ønsker opringning
☐ har skiftet adresse	☐ ønsker anden årgangsplacering
☐ får ikke bladet regelmæssigt (evt. årsag?)	☐ udmelder mig (evt. med begrundelse)
☐ ønsker ikke min stilling/titel angivet i medlemslisten	☐ meddeler andet:
☐ ønsker ikke mit tlf.nr. anført s.s.	

Stilling/titel: _____ Navn: _____

Årgang: _____ Adresse: _____

Postnr./by: _____ Telefon: _____

Dato: _____ Underskrift _____

Telefonisk melding undtagelsesvis: 33 25 22 11

02364 11 123 00

DANM PÆDAGOGISKE BIBLIOTEK
 TIDSSKRIFTSAFD. DANM LÆRERHØJSK
 POSTBOKS 845
 2400 KØBENHAVN NV

tajn af reserven i Den kongelige Livgarde. Torben von Lowzow blev i Jyllands-posten d. 10. januar 1993 interviewet i en artikel om morgendagens leder. Her blev specielt fokuseret på hans MBA-uddannelse.

1982

Akademiøkonom, Master of Art Suzanne Kürstein blev onsdag den 25. november 1992 opstillet som ny konservativ folketingskandidat i Nykøbing Falster kreds. Suzanne Kürstein blev siden hjemkomsten fra USA ansat i Citybank i København. Hun har i de sidste 2 år været aktiv i Det konservative Folkeparti.

Kaptajnløjtnant Finn Frigast Larsen har modtaget Forsvarets Medalje med inskription »Den persiske Golf 1991-1992« samt Den Kuwaitiske Befrielsesmedalje. Om overrækkelse, se også under 1965.

1983

Afdelingsleder Asger Lundtorp Olsen er blevet ansat som chef for Dansk Skovforenings Pyntegrøntsektion. Asger Lundtorp Olsen er uddannet skovtekniker og HD i Af-sætningsøkonomi. Han kommer fra firmaet Albertros, hvor han har haft ansvaret for opbygning af det tyske marked for bl.a. branddragter. På to år lykkedes det ham at opnå en markedsandel på 40%.

1987

Kaptajn Niels Østergård (udnævnt d. 1. januar 1993), blev i maj 1992 næstkommanderende ved nærfor-svarseskadrillen på Flyvestation Skrydstrup.

Andre

Lektor, cand.mag. Henning Silberbrandt fyldte d. 17. januar 50 år. Henning Silberbrandt var adjunkt på Herlufsholm Kostskole i 1970-

1972. Han er ansat ved Roskilde Universitetscenter, hvortil han kom i 1972.

Merete Dahlerup, Landbohistorisk Selskab, har udgivet et bind i rækken af Skovklosterregnskaberne. Bindet dækker perioden 1467-1481. Tidligere er et bind udgivet dækkende perioden 1585-86. Herlufsholm er i dette stykke enestående, da der forefindes regnskaber fra mere end 500 år tilbage. Antagelig er disse regnskaber alene blevet bevaret for eftertiden, fordi de sammen med andre manuskripter er blevet på stedet.

Døde *Her bøje vi os stille ned*

1959

Peter Hjerminde er den 20. december 1992 afgået ved døden i en alder af 53 år.

Bodil Lundgren-Beck, enke efter økonomiinspektør Severin Lundgren-Beck, Herlufsholm Kostskole, er afgået ved døden den 17. december 1992 i en alder af 84 år.

Alt i Herlovianerudstyr hos

RINGSTEDGADE 2 - NÆSTVED - TLF. 53 72 03 90